

Zoznámenie a spolupráca s Eugenom Mikóm malo veľa lekcií, väčšinou pozitívnych (povedomie o nich je zámerom i tejto spomienky), preto toto výročie vedie k vďačnosti a uznaniu okrem iného preto, lebo človek sa od neho mohol učiť:

- a to náročnosť na seba samých, na vnútornú potrebu teologickej prosperity, na neustále sebavzdelávanie, na neutíchajúcu túžbu vzdelávať sa, na nutkanie usilovnosti v edukácií,
- a to náročnosť na určitý druh elegancie v existencii, na impozantný prístup pre vonkajšieho pozorovateľa,
- počúvajúc jeho kázanie, a to, na vidinu večného Slova v spoločenských turbulenciách, perspektívach a javoch,
- a to na náročnosť argumentov vášnivých, popritom zdržanlivých, vážnych, nenútených, ale v žiadnom prípade slabých a nevládných; na náročnosť lekcií rétoriky oprávnených (a niekedy neoprávnených) cudzích slov,
- a to na náročnosť, ako môže byť človek v novej sociálnej situácii schopný zostať triezvym, myslieť samostatne, svoje sebaurčenie nevzdávajúc zostať nezávislý vo výriacich prúdoch, pripútaný k svojmu presvedčeniu, zásadám, za ktoré bojoval,
- a to na náročnosť, ako a s akým obrovským nasadením pracoval 12-15 hodín denne a to isté (alebo niečo podobné) očakával aj od svojho okolia.

Snažil sa zastávať veľa funkcií, svojho času bývalý biskup, farár, poslanec, predseda Československej ekumenickej rady, učiteľ reformovaných študentov Evanjelickej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, prednášajúci začínajúcich katechétov v Komárne, správca vlastníctva cirkevného zboru v Bratislave atď., pričom absolvoval niekoľko veľkých vzdialených služobných ciest.

Niekedy sa vo mne vynára spomienka na jeho volanie do bitiek pred jeho odcestovaním, a to všetko, čo súviselo s mojím necelým ročným pôsobením v Bratislave s registrovanými 345 službami: „Junácky (bohatiersky) konaj!“

Dr. Görözdí Zsolt
Dunajská Streda